

Jelentés az emberkereskedelemről - 2007

Kiadta az USA Külügyminisztériuma (Office to Monitor and Combat Trafficking in Persons)

2007. június 12.

<http://www.state.gov/g/tip/rls/tiprpt/2007/>

Bevezető

Az alább bemutatott, az áldozatok által elmondott tanúvallomások csupán reprezentatív jellegűek; nem ismertetik az emberkereskedelem valamennyi formáját. Sajnos a bemutatott esetek bármelyike bárhol előfordulhat a világon. Ismertetésük célja, hogy bemutassuk, milyen sokféle formában és helyen létezik az emberkereskedelem. Az emberkereskedelemmel szemben egy ország sem rendelkezik abszolút védettséggel. A jelentésben szereplő áldozatok neveit megváltoztattuk. A borítólapon fotói, valamint magában a jelentésben bemutatott felirat nélküli képek többsége nem az emberkereskedelem azonosított áldozatait ábrázolja. Céljuk bemutatni, milyen rengeteg formában létezik a kizsákmányolás. Ennek segítségével pedig meghatározható az emberkereskedelem fogalma és az a sokféle kultúra, amelyben az emberkereskedelem áldozatai megtalálhatók.

Burma: Gyermekkatona. *Ko Aung ezt mesélte: „Erőszakkal, akaratom ellenére soroztak be. Egyik este, amikor videótétítésen ültünk a faluban, három katonatiszt jelent meg. Ellenőrizték, van-e nálunk személyi igazolvány, és megkérdezték, be akarunk-e lépni a hadseregbe. Elmondtuk nekik, hogy kiskorúak vagyunk és nincs személyi igazolványunk. A hadseregbe nemet mondtam és még aznap este hazamentem. Másnap reggel azonban katonai toborzóegység jelent meg a faluban és két újoncot követeltek. Azt mondták, hogy aki nem tud 3000 kyatot (9 dollárt) fizetni, az köteles belépni a hadseregbe. A szüleim nem tudtak fizetni. Összesen 19-ünket soroztak be és küldtek Mingladonba [egy katonai kiképző központba].”*

A jelentés célja

A törvény értelmében az amerikai Külügyminisztérium köteles évente jelentést készíteni az amerikai Kongresszus számára arról, hogy a külföldi kormányok milyen erőfeszítéseket tesznek az emberkereskedelem súlyos formáinak felszámolása érdekében. Ez a jelentés a hetedik ilyen dokumentum. Célja, hogy világszerte felkeltse a figyelmet a probléma iránt, rámutasson a nemzetközi közösség erőfeszítéseire, továbbá arra ösztönözze más országok kormányait, hogy tegyenek hatékony intézkedéseket az emberkereskedelem valamennyi formájának visszaszorítása érdekében.

Az emberkereskedelem-ellenes erőfeszítésekre vonatkozó amerikai törvény, az emberkereskedelem áldozatainak védelmét szolgáló, 2000. évi, módosított törvény (TVPA törvény) leszögezi, hogy az emberkereskedelem elleni harc célja az emberkereskedők megbüntetése, az áldozatok védelmezése, valamint az emberkereskedelem megakadályozása. A jelentés és az amerikai kormány emberkereskedelem-ellenes politikájának végső célja a rabszolgasorban élők kiszabadítása.

Az emberkereskedelem többdimenziós fenyegetés. Megfosztja az embereket emberi jogaitól és szabadságaiktól, növeli az egészségügyi kockázatokat az egész világon, és serkenti a szervezett bűnözés terjedését.

Az emberkereskedelem tönkreteszi az áldozatokat, akikre gyakran szenvednek el fizikai és lelki bántalmazást, erőszakos nemi közösülést, fenyegetést saját személyük és családjuk ellen, okmányaik elkobzását, sőt gyakran a halál sem kerüli el őket. Az emberkereskedelem hatása azonban túlmutat az egyes áldozatokon; valamennyi nemzet egészségét, védelmét és biztonságát ássa alá.

Egyre nő azon nemzetek közössége, amelyek komoly erőfeszítéseket tesznek e kegyetlen bűncselekmény felszámolására. Az az ország, amely nem tesz jelentős erőfeszítéseket annak érdekében, hogy teljesítse az emberkereskedelem felszámolásának minimumkövetelményeit, az amerikai törvények értelmében „3. szintű” besorolást kap e jelentésben. Ennek következményeként az Amerikai Egyesült Államok minden ilyen országtól megvonhatja a nem humanitárius és nem kereskedelmi célú támogatásokat. A külföldi kormányok erőfeszítéseinek értékelése során a jelentés kiemeli a „három P” fontosságát — prosecution (büntetőeljárás

kezdeményezése), protection (védelem) és prevention (megelőzés). Az emberkereskedelem áldozatközpontú megközelítése azonban a „három R” figyelembevételét is megköveteli: rescue (mentés), rehabilitation (rehabilitáció) és reintegration (visszailleszkedés a társadalomba), valamint azt, hogy ösztönözni kell az említett területeken alkalmazott legjobb gyakorlatok elsajátítását és egymással való megosztását.

Az idén ünnepeljük a brit rabszolga-kereskedelem eltörlésének 200. évfordulóját. A brit parlamenti képviselő, William Wilberforce vezetett mozgalom győzelmére évtizedeket kellett várni. A siker elengedhetetlen feltétele volt, hogy a nemzet elmélyítse és bővítse az emberi méltóságról alkotott fogalmát, továbbá kijelentse: a morális értékek fontosabbak, mint a kereskedelmi érdekek. Ma sem kisebb feladat áll az emberkereskedelem, azaz a modern rabszolgáság egyik formájának felszámolását felvállaló országok előtt.

Kambodzsa: Szexuális célú gyermekkereskedelem. A 10 és 12 éves lánytestvérek – Naren és Sithy – Phnom Pénhban éltek. Szüleik hozzájárultak ahhoz, hogy a fiatal lányokat egy német állampolgárságú férfi bérlakásába vigyék, hogy ott pénzért szexuális szolgáltatásokat nyújtsanak. A lakásban a német férfi szexuálisan bántalmazta a lányokat és ezt videóra is vette. A lányokat végül egy nem kormányzati szervezet menekítette ki, amelyet az egyik szomszéd értesített. A lányok tanúvallomást tettek a férfi és a szüleik ellen.

Az emberkereskedelem meghatározása

A TVPA törvény az alábbiak szerint definiálja az „emberkereskedelem súlyos formáit”:

a. olyan szexuális célú emberkereskedelem, amelyben üzletszerű szexuális cselekményre vesznek rá valakit erővel, megfélemlítéssel vagy kényszerrel, vagy ha az ilyen cselekményre rávett személy még nem töltötte be a 18. életévét; vagy

b. egy személy erővel, megfélemlítéssel vagy kényszerrel való toborzása, rejtegetése, szállítása, átadása vagy átvétele munka vagy más szolgáltatások végzésére azzal a céllal, hogy az adott személy akaratán kívül szolgáskorba süllyedjen, illetve kényszermunkássá, adószolgásként vagy rabszolgává váljon.

Az áldozatot nem szükséges más helyszínre szállítani ahhoz, hogy a bűncselekmény kimerítse az említett meghatározásokat.

India: Kényszermunka. Aakesh ötéves korában barátaival a falujában játszott, amikor néhány férfi érkezett autón a faluba és megkérdezték a fiúkat, hogy akarnak-e „videózni”. A fiúkat besúfolták az autó hátuljába és falujuktól körülbelül 300 kilométernyire szállították őket. Bezárták őket egy szobába, ahol napokon keresztül éhezették és verték őket. Az emberkereskedők azért rabolták el ezeket a könnyen sebezhető gyerekeket, hogy szőnyegszövésre kényszerítsék őket. A fiúkat kilenc évig tartották fogságban. Aakesh barátai közül ketten nem éltek túl a megpróbáltatásokat. Az egyiket menekülés közben lelőtték, a másik pedig behalt egy ki nem kezelt betegségbe. A fiúk 14 évesek voltak, amikor kimentették őket. Alig tudtak beszélni, alultápláltak, sebesültek, de végre szabadok voltak.

A modern rabszolgáság mértéke és jellemzői

Az emberkereskedelem eseteinek közös vonása az erőszak, a megfélemlítés vagy kényszer alkalmazása egy személy profitszerzés érdekében történő kizsákmányolása. Az áldozatot munkavégzéssel, szexuálisan, vagy mindkét módon kizsákmányolhatják. A munkaerő-kizsákmányolás történhet rabszolgáság, kényszermunka és adószolgásként révén. A szexuális kizsákmányolás általában a szexiparon belüli visszaéléseket takarja. Más esetekben az áldozatokat magánemberek zsákmányolják ki otthonaikban, akik gyakran szexuális szolgáltatásokat és munkavégzést is követelnek. Az erőszak vagy kényszerítés lehet közvetlen és fizikai, vagy lélektani.

Számtalan becslés adat létezik a modern rabszolgáság mértékéről és jellemzőiről. Az ENSZ munka- és foglalkoztatási ügyekkel és a szociális védelemmel kapcsolatban eljáró szervezete, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) becslése szerint minden pillanatban 12,3 millió ember él kényszermunkásként, adós-, gyermek- vagy szexrabszolgaként; más források szerint ez a szám 4 és 27 millió között mozog.

Az Egyesült Államok kormánya által szponzorált, 2006-ban befejeződött felmérés szerint évente 800.000 személyt csempésznek át emberkereskedők a nemzeti határokon, de ez a szám nem szól azokról a

milliókról, akik saját hazájukban esnek emberkereskedők csapdjába. Az áldozatok mintegy 80 százaléka nő vagy lány, és körülbelül 50 százaléka kiskorú. Az országhatárokon túlra vitt áldozatok többsége nő vagy lány, akikre szexuális célú kizsákmányolás vár. Ezek a számok nem szólnak arról a több millió nőről és férfiről, akik saját hazájukban esnek emberkereskedők áldozatául és elsősorban kényszermunkára vagy adósrabszolgásra kényszerítik őket.

Az emberkereskedők a gyengékre vadásznak. Célpontjaik gyakran gyerekek és fiatal nők, trükkjeik pedig kreatívak és kegyetlenek, amelyeket arra találnak ki, hogy megtévesszék potenciális áldozataikat, majd kikényszerítsék vagy megnyerjék bizalmukat. Nagyon gyakran házasság, munkalehetőség vagy tanulási lehetőség révén elérhető magasabb életszínvonalal kecsegtetik áldozataikat.

Az emberkereskedők áldozatainak nemzeti hovatartozása annyira különböző, mint amennyire a világ kultúrái. Egyesek azért hagyják ott a fejlődő országokat, mert abban reménykednek, hogy tehetősebb országban alacsony képzettséget igénylő munkával emelni tudják életszínvonalukat. Mások saját hazájukban válnak kényszermunkásokká vagy adósrabszolgákká. A szebb jövőre vágyó nők hajlamosak hinni a külföldi munkaígéretnek. Gyermekfelügyelői, házvezetőnői, felszolgáló vagy modellkedési munkákat vállalnak, ám az emberkereskedők fondorlatos tevékenysége révén a prostitúció kilátástalan kelepccéjébe kerülnek. Vannak családok, amelyek gyermekeiket tanulási és egyéb lehetőségekért cserébe más felnőttre, gyakran rokonra bízák, aki azonban kizsákmányolónak adja el őket.

A 2007. évi emberkereskedelmi jelentés célpontja

A Jelentés az emberkereskedelemről a legátfogóbb beszámoló arról, hogy a kormányok milyen erőfeszítéseket tesznek az emberkereskedelem súlyos formáinak visszaszorítása érdekében. Az ideai jelentés a 2006 áprilisától 2007 márciusáig terjedő időszakot öleli fel, és azokról az országokról szól, amelyek kibocsátó, tranzit vagy célországként kapcsolódnak az emberkereskedelem súlyos formáinak áldozatul esett jelentős számú személyhez. A 2007. évi Jelentés az emberkereskedelemről naprakész, globális képet nyújt a modern rabszolgáság jellemzőiről és mértékéről, valamint a világ kormányai által az emberkereskedelem visszaszorítására tett sokféle intézkedésről.

Mivel az emberkereskedelem valószínűleg a világ mindegyik országát érinti, elképzelhető, hogy egy országot pusztán információhiány miatt nem említ a jelentés. Az országismertető tájékoztatnak az emberkereskedelem mértékéről és jellemzőiről, az adott országok említése mögött meghúzódó okokról, valamint az emberkereskedelem megfékezésére tett kormányzati erőfeszítésekről. Az ismertető azt is értékeli, hogy az adott kormányok milyen mértékben felelnek meg az emberkereskedelem visszaszorítása céljából a TVPA törvényben meghatározott minimumkövetelményeknek, és javaslatokat is tartalmaznak az emberkereskedelem felszámolására. Az országismertető további részében arról olvashatunk, hogy az egyes kormányok mit tesznek az emberkereskedelem elleni törvények érvényesítése, az áldozatok védelme és az emberkereskedelem megakadályozása érdekében. Minden ismertető elmagyarázza, mi alapján sorolták be az adott országot az 1. szintre, a 2. szintre, a 2. szintű megfigyelési listára vagy a 3. szintre. Ha egy országot a 2. szintű megfigyelési listára tettek, az országismertető a TVPA törvényben használt kritériumok alapján ad magyarázatot erre.

A TVPA törvény iránymutatása szerint három tényezőt kell figyelembe venni annak eldöntésére, hogy egy országot a 2. szintre (vagy a 2. szintű megfigyelési listára) vagy a 3. szintre sorolják be: 1) Milyen mértékben számít az adott ország kibocsátó, tranzit vagy célországnak az emberkereskedelem súlyos formái esetében; 2) Az adott ország kormánya milyen mértékben nem tesz eleget a TVPA törvényben foglalt minimumkövetelményeknek, különös tekintettel a kormány emberkereskedelemmel kapcsolatos korrupciós tevékenységeinek a kiterjedtségére; valamint 3) Milyen források és képességek állnak a kormány rendelkezésére az emberkereskedelem súlyos formáinak kezelésére és felszámolására.

Vannak olyan országok, amelyek konferenciákat szerveztek, akciócsoportokat vagy nemzeti cselekvési terveket hoztak létre az emberkereskedelem elleni erőfeszítések céljainak meghatározásához. Ugyanakkor egy ország erőfeszítéseinek az értékelésekor a konferenciák, tervek és akciócsoportok önmagukban nem sokat számítanak. A jelentés inkább azokra a konkrét cselekvésekre koncentrál, amelyeket a kormányok az emberkereskedelem visszaszorítása, különösen az emberkereskedők vád alá helyezése, elítélése és börtönbe zárása, az áldozatok védelme és a megelőzés érdekében tettek. A jelentés nem sok jelentőséget tulajdonít a törvényjavaslatoknak és a még el nem fogadott törvényeknek. Továbbá azokat a kormányzati erőfeszítéseket sem veszi figyelembe, amelyek közvetve járulnak hozzá az emberkereskedelem

viSSzaszorításához, pl. az oktatási programokat, a gazdasági fejlődés támogatását vagy a nemek közötti egyenlőséget szorgalmazó programokat, jöllehet ezek is jelentős erőfeszítések.

Ruanda/Egyesült Királyság: Szexuális célú emberkereskedelem. Amikor Adnita 14 éves volt, főnöke, a kigali piac egyik kereskedője, arra utasította, hogy menjen el két férfitel. Azt állította, hogy a férfiak külföldre viszik, ahol biztonságban lesz és iskolába fog járni. Nagy-Britanniába érkezésekor egy férfi jött érte a repülőtérre és egy házba vitte. Majd egy másik férfi jött a házba, aki megerőszakolta őt. A tinédzsert szexrabszolgaként tartották fogva egy konyhában, ahonnan csak WC-re és egy mosdóhoz tudott kimenni. A lánynak két év után sikerült elmenekülni és leinteni egy autóst, aki a rendőrségre vitte.

Módszertan

Ezt a jelentést az amerikai Külügyminisztérium az amerikai nagykövetségek, külföldi kormányzati tisztviselők, NGO-k és nemzetközi szervezetek, közzétett jelentések, az egyes térségekben kutatás céljából tett utazások adatai, illetve a tipreport@state.gov címre beküldött információk alapján állította össze. Utóbbi azért hozták létre, hogy az NGO-k és az emberek megoszthassák egymással ismereteiket arról, milyen eredményeket értek el a kormányok az emberkereskedelem viSSzaszorítása terén. Az amerikai diplomáciai szolgálatok alapos kutatómunka után tettek jelentést az emberkereskedelemmel kapcsolatos helyzetről és a kormányzati lépésekről: rendkívül sokféle kormányzati tisztviselővel, helyi és nemzetközi NGO-k képviselőivel, nemzetközi szervezetekkel, tisztségviselőkkel, újságírókkal, tanárokkal és túlélőkkel folytattak beszélgetést.

Az idei jelentés összeállításához a Külügyminisztérium minden országgal kapcsolatban újból megvizsgálta az információforrásokat az országértékelések elkészítéséhez. Az egyes kormányok emberkereskedelem-ellenes erőfeszítéseinek értékelése kétlépcsős folyamat:

Első lépés: Jelentős számú áldozat

Először a Külügyminisztérium meghatározza, hogy az adott ország „kibocsátó, tranzit vagy célország-e az emberkereskedelem súlyos formáitól sújtott jelentős számú áldozat szempontjából.” (Ez általában 100 vagy annál több áldozatot jelent; ugyanezt a határértéket alkalmaztuk az előző jelentésekben is.) Egyes országoknál ilyen adat nem áll rendelkezésre, ezért nem kaptak szintbeli besorolást, de feltüntettük őket a „Különleges esetek” részben, mivel az emberkereskedelemre utaló jeleket tapasztaltunk náluk.

Második lépés: Szintbeli besorolás

A Külügyminisztérium a 2007. évi jelentésbe bevont valamennyi országot a három lista (itt szint) egyikéhez sorolja a TVPA törvény előírásainak megfelelően. Ez a besorolás inkább a kormány emberkereskedelem elleni tevékenységein alapszik, nem pedig a probléma súlyosságán, bár az is fontos szempont. A Külügyminisztérium először azt értékeli, hogy a kormány teljesen megfelel-e a TVPA törvényben meghatározott minimumkövetelményeknek az emberkereskedelem viSSzaszorítása elleni küzdelemben (a részleteket lásd a 228. és 229. oldalon). Azokat a kormányokat, amelyek teljes mértékben eleget tesznek a Törvényben foglalt minimumkövetelményeknek, az 1. szinthez sorolják. A többi kormánynál a Külügyminisztérium megvizsgálja, hogy jelentős erőfeszítéseket tettek-e a követelményeknek való megfelelés érdekében. Azon kormányokat, amelyek jelentős erőfeszítéseket tesznek a minimumkövetelményeknek való megfelelés érdekében, a 2. szinthez sorolják. Azon kormányokat, melyek nem tesznek teljes mértékben eleget a törvényben foglalt minimumkövetelményeknek, és nem is tesznek jelentős erőfeszítéseket annak érdekében, hogy megfeleljenek azoknak, a 3. szinthez sorolják. Végül pedig létezik az úgy nevezett Speciális megfigyelési lista. Szükség esetén a 2. szinthez sorolt országokat sorolják át a 2. szintű megfigyelési listára.

A Speciális megfigyelési lista – 2. szintű megfigyelési lista

A TVPA törvény létrehozott egy „Speciális megfigyelési listát”, ahova a jelentés az alapos vizsgálatot igénylő országokat sorolja. A listán az alábbi országok szerepelnek: 1) Azok az országok, amelyek az idei jelentésben az 1. szinthez vannak sorolva, de a 2006. évi jelentésben még a 2. szinthez tartoztak; 2) Azok az országok, amelyek az idei jelentésben a 2. szinthez vannak sorolva, de a 2006. évi jelentésben még a 3. szinthez tartoztak; valamint 3) azok az országok, amelyeket az idei jelentés a 2. szinthez sorol, és ahol:

a) Az emberkereskedelem súlyos formáitól sújtott áldozatok száma abszolút értékben nagyon magas, vagy jelentősen emelkedik;

b) Nincs bizonyíték arra, hogy az előző évhez képest több erőfeszítést tettek az emberkereskedelem súlyos formáinak felszámolása érdekében, ideértve az emberkereskedelmi bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozások, büntvádi eljárások és ítéletek számának növelését, a fokozott segítségnyújtást az áldozatoknak; továbbá kevesebb bizonyíték áll rendelkezésre arról, hogy csökken az emberkereskedelem súlyos formáiban részt vevő kormányzati tisztségviselők száma; vagy

c) Azt, hogy az ország jelentős erőfeszítéseket tesz-e a minimumkövetelmények betartása érdekében, az alapján állapították meg, hogy az ország milyen kötelezettségeket vállalt arra, hogy a következő évben további lépéseket fog tenni.

Ezt a kategóriát (ideértve az a, b és c alpontokat is) a Külügyminisztérium „2. szintű megfigyelési listának” nevezte el. A 2006 júniusában készült jelentésben 32 ország szerepelt ezen a listán. Ezen országokról, illetve két olyan országról, amelyek szintén a „2. szintű megfigyelési listára” kerültek 2006 szeptemberében, továbbá öt olyan országról, amelyek először teljesítették az említett első két kategória követelményeit (azaz 2006-ban egy szinttel feljebb kerültek a 2005. évi jelentéshez képest) „Időközi értékelést” adott ki az USA Külügyminisztériuma 2007. február 1-jén.

Az Időközi jelentés írásakor a 2. szintű megfigyelési listán szereplő 34 ország közül 10 lépett előre a 2. szintre ebben a jelentésben, 7 visszaesett a 3. szintre, 17 pedig a 2. szintű megfigyelési listán maradt. Az idei jelentésben a speciális megfigyelési listára sorolt országokat időközi értékelésnek vetjük alá, és az erről szóló jelentést 2008. február 1-ig benyújtjuk az amerikai Kongresszusnak.

Kilátásba helyezett büntetések a 3. szinthez sorolt országoknak

A 3. szinthez sorolt kormányok bizonyos szankciókkal sújthatók. Az USA kormánya megvonhatja tőlük a nem humanitárius vagy nem kereskedelmi célú segítségnyújtást. Az ilyen segítségnyújtásban nem részesülő országok kormányzati tisztségviselői és alkalmazottai nem kaphatnak támogatást oktatási és kulturális csereprogramokban történő részvételhez. A TVPA törvény értelmében a szankciókkal sújtható kormányoknak azzal is szembe kell nézniük, hogy az USA nem fogja támogatni a nemzetközi pénzüzetek, mint például a Nemzetközi Valutaalap vagy a Világbank által felajánlott segítséget sem (kivéve a humanitárius, kereskedelmi és bizonyos fejlesztési támogatásokat). Ha az USA él e lehetőséggel, akkor a szankciók 2007. október 1-jén lépnek életbe.

Az USA elnöke részben vagy teljesen a TVPA törvény által szorgalmazott szankciók eltörlése mellett dönthet, ha úgy gondolja, hogy a kormánynak nyújtott segítségnyújtás előmozdítaná a törvény céljainak megvalósulását, vagy ez egyéb módon az Egyesült Államok nemzeti érdekét szolgálná. A TVPA törvény arról is rendelkezik, hogy a szankciók eltörölhetők, ha ezzel megakadályozható, hogy a sebezhető társadalmi csoportok, így a nők és a gyermekek jelentős hátrányt szenvedjenek a szankciók miatt. A szankciókat nem kell alkalmazni, ha az elnök úgy találja, hogy a jelentés kiadása után, ám még a szankciókkal kapcsolatos döntéshozatal előtt az adott kormány eleget tesz a minimumkövetelményeknek, vagy ennek érdekében jelentős erőfeszítéseket tesz.

A szintbeli besorolástól függetlenül minden ország, beleértve az Egyesült Államokat is, fokozhatja erőfeszítéseit. Egyik ország besorolása sem örökérvényű. Minden ország köteles fenntartani és fokozni az emberkereskedelem visszaszorítására tett erőfeszítéseit.

A jelentés használata

Ez a jelentés diplomáciai eszköz az Egyesült Államok kormányának a kezében, amelyet párbeszéd folytatására, cselekvésre ösztönzésre, és útmutatóként használhat ahhoz, hogy a forrásokat a bűnüldözésre, a védelemre, valamint a megelőző programokra és politikákra összpontosítsa. A Külügyminisztérium a jövőben is tájékoztatni fogja a kormányokat a jelentés tartalmáról az emberkereskedelem felszámolása érdekében tett közös erőfeszítések erősítése érdekében. Az elkövetkező évben, de különösen a 3. szinthez sorolt országok számára kilátásba helyezett szankciókról való döntést

megelőző hónapokban, a Külügyminisztérium arra fogja használni az itt összegyűjtött információkat, hogy még hatékonyabban támogassa a segélynyújtási programokat, továbbá hogy együttműködjön azokkal az országokkal, amelyek segítségre szorulnak az emberkereskedelem elleni harcban. A Külügyminisztérium reméli, hogy a jelentés világszerte katalizátorként szolgál majd a kormányzati és nem kormányzati erőfeszítésekhez az emberkereskedelem ellen.

Észak-Korea /Kína: Kényszerházasság. Hanuel az alábbiakat mesélte: „Férjhez adtak egy 47 éves kínai férfihoz, aki semmilyen munkához sem értett és nagyon beteg volt. A férjem gyakran megvert és azt mondogatta: „Tudod te, mennyi pénzt fizettem érted?” Nem én vagyok az egyetlen észak-koreai nő ezen a vidéken. Más sorstársammal beszélgetve rájöttünk, hogy pénzért kényszerítettek minket ilyen házasságba.”

Nigéria/Egyesült Államok: A 14 éves Jenny azért hagyta ott szülőhazáját, Nigériát, hogy az Egyesült Államokban dolgozzon egy eredetileg szintén afrikai országból származó házaspár otthonában. Azt hitte, fizetést kap majd azért, hogy vigyáz a házaspár gyerekeire, de a valóságban minden másképp történt. Jenny-t öt éven keresztül rendszeresen megerőszakolta a munkaadója, felesége pedig fizikailag bántalmazta: néha pálcával, egyszer pedig magas sarkú cipővel ütötte. Egy helyi NGO bejelentése nyomán rendvédelmi tisztviselők kimentették Jenny-t, az elkövetőket pedig bíróság elé állították.

Az emberkereskedelemmel kapcsolatos fogalmak

Az emberkereskedelem áldozatainak védelmét szolgáló törvény szerint „az emberkereskedelem súlyos formája”:

(a) a szexuális célú emberkereskedelem, amelyben üzletszerű szexuális cselekményre vesznek rá valakit erővel, megfélemlítéssel vagy kényszerrel, vagy ha az ilyen cselekményre rávett személy még nem töltötte be a 18. életévét; vagy

(b) egy személy erővel, megfélemlítéssel vagy kényszerrel való toborzása, rejtegetése, szállítása, átadása vagy átvétele munka vagy más szolgáltatások végzésére azzal a céllal, hogy az adott személy akaratán kívül szolgásként süllyedjen, illetve kényszermunkássá, adósrabszolgává vagy rabszolgává váljék.

Fogalom meghatározás

szexuális célú emberkereskedelem – egy személy erővel, megfélemlítéssel vagy kényszerrel való toborzása, rejtegetése, szállítása, átadása vagy átvétele üzletszerű szexuális cselekmény végzése céljából.

üzletszerű szexuális cselekmény – bármely olyan szexuális cselekmény, amelyért valamely személy bármilyen értéket megtestesítő dolgot ad vagy kap.

kényszerítés - (a) súlyos sérelemmel vagy fizikai korlátozással való fenyegetés valakivel szemben; (b) bármely olyan konstrukció, terv vagy rendszer, amelynek célja elhitetni valakivel, hogy ha nem vállal fel vagy folytat egy adott cselekedetet, súlyos bántalmazásban vagy fizikai korlátozásban lesz része; vagy, (c) a jogi eljárással való visszaélés vagy a visszaéléssel való fenyegetés.